

Bezinning 118: Een hart voor God 1

22° zondag B-jaar: Marcus 7:1-8.14-15.21-23

Het Woord

Ook de farizeeën en enkele van de schriftgeleerden die uit Jeruzalem waren gekomen, hielden zich in zijn nabijheid op. En toen ze zagen dat sommige leerlingen brood aten met onreine handen, dat wil zeggen, met ongewassen handen (de farizeeën en alle andere joden eten namelijk pas als ze hun handen gewassen hebben omdat ze zich aan de traditie van hun voorouders houden en als ze van de markt komen, eten ze pas als ze zich helemaal gewassen hebben en er zijn nog allerlei andere tradities waaraan ze zich houden, zoals het schoonspelen van bekers en kruiken en ketels), toen vroegen de farizeeën en de schriftgeleerden Hem: 'Waarom houden Uw leerlingen zich niet aan de tradities van onze voorouders en eten ze hun brood met onreine handen?' Maar Hij antwoordde: 'Wat is de profetie van Jesaja toch toepasselijk op huichelaars als u! Er staat immers geschreven: "Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is ver van Mij; tevergeefs vereren ze Mij, want ze onderwijzen hun eigen leer, voorschriften van mensen". De geboden van God geeft u op, maar aan tradities van mensen houdt u vast.'

...

Nadat Hij de menigte weer bij zich had geroepen, zei Hij: 'Luister allemaal naar Mij en kom tot inzicht. Niets dat van buitenaf in de mens komt kan hem onrein maken, het zijn de dingen die uit de mens naar buiten komen die hem onrein maken.

...

Want van binnen uit, uit het hart van de mensen, komen slechte gedachten, ontucht, diefstal, moord, overspel, hebzucht, kwaadaardigheid, bedrog, losbandigheid, afgunst, laster, hoogmoed, dwaasheid; al deze slechte dingen komen van binnen uit, en die maken de mens onrein.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Jezus noemt de aanwezige farizeeën en schriftgeleerden huichelaars, recht voor de raap. Hij is fel! Het gaat dus over iets heel wezenlijks. Het probleem ligt niet bij het wassen van handen, potten en pannen. Het probleem ligt in de opsplitsing van de maatschappij in twee groepen: de goeden en de slechten, de zuiveren en de onreinen. Natuurlijk rekenen de farizeeën en schriftgeleerden zichzelf bij

de goeden en achten zich dus beter dan de anderen. Alsof er in hun hart geen boosheid zou zijn omdat ze zich houden aan uiterlijke rituelen.

De anderen, de grote meerderheid, zijn de zondaars. Jezus heeft God anders begrepen. Natuurlijk eert Jezus ook God, zijn hemelse Vader. Maar Hij verbindt die godsverering met openheid en zorg voor elke mens. Omdat God alle mensen liefheeft, daarom heeft Jezus alle mensen lief, zonder onderscheid. Bij zijn doop in de Jordaan wilde Hij bewust tussen de zondaars staan, die hun redding van God verwachtten.

Jezus roept u en mij op om ons hart te laten zuiveren van zoveel slechte dingen en te laten vullen met Gods eigen liefde voor iedere mens. Dat is de echte godsverering.

Het Woord in mijn leven

Deel ik de mensen in in groepen, waarbij ik mezelf bij de beteren of zelfs de besten reken? Deel ik Gods liefde voor elke mens? Waarvan moet mijn hart gezuiverd worden?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
met Uw zuiver hart
zijt Gij diep verbonden met Uw Vader.
Met de liefde van Uw Vader in Uw hart
bemint Gij elke mens,
nog het meest
wie door anderen verworpen wordt.
Zuiver ons hart van alle kwaad
en vul het met Uw liefde.
Laat ons God eren
door elke mens te beminnen,
vooral de mens die uitgesloten wordt. Amen.

© Eric Haelvoet 2012